

Доктор Желязков – Гер., Ю 1,5, равно, ниви, някога собственост на д-р Русчо Желязков от Сливен.

До Куруча – Сам., СЗ 8, обработваема земя до р. Асеновска (Куруча).

дол – в местното тълкуване: ‘продълговата вдлъбнатина между възвишения’. По-рядко рекичка, която протича през дола. (БЕР 1971: 408) от стб. долъ. Широко разпространено в планинските и полупланинските райони. – Бабин ~, Байчов ~, Бальов ~, Баяов ~, Боров ~, Боян ~, Връйлски ~, Гърванов ~, Гървански ~, Белия ~, Братов ~, Брусийски ~, Букуров ~, Балабан ~, Вайлов ~, Воденишкия ~, Гагов ~, Големия ~, Горански ~, Далбодки ~, Дрѣнчен ~, Дълбодки ~, Дълбодкия ~, Дълбодики ~, Дългия ~, Дядоиванов ~, Дядондѣв ~, Ергелия ~, Ериклин ~, Желязков ~, Зли ~, Злия ~, Дрянковия ~, Кабрѣнски ~, Кадѣнски ~, Калоян ~, Калугерски ~, Калчев ~, Камбурски ~, Камен ~, Клѣнов ~, Коджамар ~, Козин ~, Кокарджа ~ Колибенски ~, Конѣк ~, Конски ~, Коля ~, Кояв ~, Краен ~, Крайния ~, Куков ~, Курдѣн ~, Курдѣи ~, Куртхѣджа ~, Кучер ~, Къса Къшла Кюл ~, Кюмран ~, Лѣджа ~, Лѣсков ~, Малкия ~, Малѣклари ~, Манов ~, Марин ~, Марински ~, Матруци ~, Мѣрни ~, Олуклѣ ~, Памукчийски ~, Памукчаирски ~, Пандѣлски ~, Плачи ~, Подишки ~, Помѣшки ~, Пукнатия ~, Равния, Рѣдин ~, Радѣлов ~, Райнов ~, Рамадан ~, Рунов ~, Руничов ~, Саров ~, Синов, Скѣков ~, Стѣнчов ~, Стрѣмния ~, Сѣлски ~, Сѣхия ~, Сѣрбинов ~, Тиганов ~, Турски ~, Тютюнджѣйски ~, Уруки ~, Фийов ~, Финов ~, Харамийски ~, Цигански ~, Чаков ~, Черногорски ~, Чѣсти ~, Чифлик ~, Чифлишки ~, Чобанов ~, Чумѣрненски ~, Шинов ~, Шѣмен ~.

Дѣла – 1. Меч., от емл. рег.; 2. Сам., СЗ, ниско, обрасло с драки.

Долѣй дерѣ – 1. Стр., от емл. рег.; 2. Пан., Ю, плитък дол с изворна вода.

Долайлѣка – 1. Вѣг., ЮИ 2; 2. Стр., от емл. рег., от тур. *dolay* ‘околност’.

Долѣк алтѣ – Из., от емл. рег., вер. от *dolak* ‘навуща’, метафорично.

Доланлѣк – 1. Бож., СЗ 4, планинска местност; 2. Из.

долѣп – в местното тълкуване: ‘съоръжение за апретирание на вълнени платове, задвижвано с вода’. Такива съоръжения край Сливен има много – около 70. – Жѣков ~, Кѣстов ~, Кѣков ~, Орехов ~, Пѣндалов ~, Сѣндѣв ~.

Долѣп дерѣ – 1. Бож., от емл. рег.; 2. Сб., С, СЗ, през селото, рекички, по поречията на които е имало *долѣпи* (тепавици).

Долѣпите – 1. Сл., СИ 3, местност по поречието на р. Новоселска, в която е имало много долѣпи (тепавици); 2. Г.Ал. И 1, мочурлива местност, в която по земята имало ямки с вода – метафорично от *долѣп*, в смисъл ‘ниша’. Сега – обработваема земя с чешма и вада за напояване.

Долѣп мешѣ – Сред., от емл. рег.

Долѣп тарлѣ – Гр., СИ 1,5, ниви около тепавици по *Саса дерѣ*.

Долѣпчийска чешма – Сл., СИ, някогашна чешма в м. *Долѣпите*.

Дѣлен – в местното тълкуване: местност, нива, чешма или др., които се намират на по-ниско място, противоположно на *горѣн* – на по-високо място. От стб. долънъ (БЕР 1971: 410); първи компонент на топонимна конструкция.